

Al Tall: Entre Mèxic i l'Al-Andalus

Tres discs, tres, té previst Al Tall gravar en menys d'un any, i, a més, col·laboracions amb alguns dels millors compositors actuals, un gruixut programa d'actuacions pertot arreu, en fi, un programa de projecció internacional francament sensacional. Hem contactat amb ells perquè ens ho expliquen, ja que són, de segur, els primers (però no els únics) entusiasmats amb la notícia. El mànager, Lluís Albert, porta la veu cantant.

«En efecte, hi ha en perspectiva tres discs. Un sobre poemes aràbigovalencians, traduïts per Josep Piera, i amb la col·laboració del grup marroquí Moluk-el Hwar, pot ser un disc de gran qualitat, de les lletres al treball sonor, realment sorprenent. Després, hi ha el disc normal, diguem-ne, que Al Tall ha-

Victor IRANZO

via de traure dins de la seua línia de treball i d'investigació de la música popular valenciana i mediterrània, que eixirà probablement enguany, i per últim, i és el que més ens ha sorprès a nosaltres mateixos, un disc per a gravar a Mèxic, el gener vinent, amb unes obres, fetes per a Al Tall, d'alguns dels millors compositors contemporanis: Manuel Enríquez, Rodolfo Haffter, Arturo Márquez, Tapia Colman. Gent que dins de la música culta gaudeix d'un enorme prestigi internacional».

«Manuel Enríquez, ara, està fent una *suite* inspirada en el treball d'Al Tall, una mena de música nacional mexicana, però que connecta amb les maneres de fer del nostre grup. Haurem de cantar-ne algunes parts en asteca. Al Tall canvia de llengua. La veritat és que no sabem d'ací que pot eixir, però pot ser una cosa molt inte-

Al Tall, en asteca i català

/ Francesc Ciscar

ressant, i, a nivell internacional, una passa avant per eixir de la provincianització que pateix la música d'aquest país».

«La iniciativa d'aquesta obra ha eixit dels mateixos compositors, en sentir la música d'Al Tall, la seua forma de cantar, d'instrumentar, el treball de recerca, etc.»

Els discs signifiquen, és clar, més coses: «Aquesta obra dels quatre compositors s'estrenarà a Mèxic al mes de gener; allí es gravarà el disc. Hi haurà una promoció considerable:

Televisió, Televisa, etc; després, en diversos indrets de Mèxic; estem fent gestions per anar a uns altres països: Veneçuela, Argentina, Brasil, fins i tot els EUA. En tornar ací, suposem que portarem l'obra al País Valencià, no cal dir-ho, i també a diverses ciutats europees.»

Per a Vicent Torrent, tots aquests projectes es poden complementar perfectament amb la seua línia de treball habitual. «L'obra amb aquests músics és per a nosaltres una mena de treball experimental, que ens interessa molt. Però, a banda, nosaltres tenim prou material per a seguir. Enguany tenim actuacions a Atenes, Tessalònica, Sicília, Sardenya, Bolonya, Toló; jo crec que està prou bé. La música mediterrània és una cosa que va quallant, i nosaltres tenim prou esperances. D'altra banda, tal com és la cosa musicalment al País Valencià, o se'ns sent per fora, o caldrà que pleguem.»

Ja hem vist que sí, que se'ls sent per fora, i l'any que ve molt més. En asteca i català, Al Tall és una de les coses serioses que podem oferir.

La música mediterrània, un fenomen que qualla

/ Francesc Ciscar